

czwartek, 22 listopada 2018r.

15.00 - 17.00 REJESTRACJA (TYLKO DLA OSÓB ZAINTERESOWANYCH UCZESTNICTWEM W WARSZTATACH)

LICZBA MIEJSC OGRANICZONA Zapisy na warsztaty na stronie konferencji <http://zpzpik.home.amu.edu.pl/> od 12.11.18r.

17.00 - 20.00 WARSZTATY PRZED-KONFERENCYJNE ul. Szamarzewskiego 89 budynek D

Sala 304	Sala 305	Sala 306	Sala 307	Sala 308	Sala 309
Iwona Palicka	Małgorzata Kaczmarek-Fojtar, Piotr Musiał	Anna Kaczmarska-Pająk	Lidia Zabłocka-Żytka	Anna Kata-Christophe	Teresa Jadczak-Szumilo
Centrum Stymulacji Rozwoju Dziecka Poznań	Katedra i Klinika Medycyny Ratunkowej, Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich, Wrocław, Centrum Neuropsychiatrii Neuromed, Wrocław	Polskie Towarzystwo Psychoterapii Psychodynamicznej	Akademia pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej		Item-Centrum Psychologiczne Żywiec
Miejsce diagnozy neuropsychologicznej w diagnozie za pomocą 4-cyfrowego Kwestionariusza Diagnostycznego FASD	Znaczenie wakacyjnej terapii grupowej w kompleksowym leczeniu pacjentów z diagnozą zaburzeń odżywiania w Centrum Neuropsychiatrii Neuromed we Wrocławiu – doświadczenia własne	Praca z adolescentem w ujęciu psychodynamicznym	Pakiet szkoleniowy promocji zdrowia psychicznego Camille.	« Photolangage » - „(roz)mowa poprzez fotografie” - metoda pomocy psychologicznej i pracy terapeutycznej w grupie.	Problemy diagnozy różnicowej u dzieci adoptowanych - wpływ traumy wczesnodziecięcej na rozwój dziecka a całościowe zaburzenia rozwoju

Sala 107	Sala 108	Sala 109	Sala 310	Sala 311
Lidia Cierpiałkowska, Emilia Soroko	Anna Frączek, Alicja Smelkowska-Zdziabek	Anna Kubiak	Krzysztof Gąsior, Bożena Maciek- Haściło, Barbara Bętkowska-Korpała, Jolanta Ryniak	Iwona Sołtysińska, Daria Dembińska-Krajewska
Zakład Psychologii Zdrowia i Psychologii Klinicznej UAM	Centrum Analizy Transakcyjnej	SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny, Wydział Zamiejscowy w Poznaniu	Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Collegium Medicum Uniwersytet Jagielloński	ISPHS, PTPP, PTP
Strukturalne, dynamiczne i interpersonalne aspekty diagnozowania zaburzeń osobowości na przykładzie STIPO-R	Gry psychologiczne w psychoterapii	Terapia dzieci i młodzieży w podejściu systemowym	Krótkoterminowa terapia par – proces zdrowienia w uzależnieniu	Dynamika i kontenerowanie mechanizmów psychotycznych uaktywniających się w zespołach pracujących z głęboko zaburzonymi pacjentami

ABSTRAKTY WARSZTATÓW

Miejsce diagnozy neuropsychologicznej w diagnozie za pomocą 4-cyfrowego Kwestionariusza Diagnostycznego FASD

Pacjenci z FASD stanowią trudne diagnostycznie wyzwanie ze względu na heterogenność objawów związanych z uszkodzeniami strukturalnymi oraz funkcjonalnymi mózgu. Diagnoza FASD zakłada wielospecjalistyczną współpracę, w której ważnym elementem jest badanie neuropsychologiczne i neurorozwojowe pozwalające określić stan funkcjonowania ośrodkowego układu nerwowego. W Polsce brakuje jednolitego standardu diagnostycznego respektowanego przez różne ośrodki zajmujące się diagnozą FAS/FASD. Próbą odpowiedzi na ten brak jest stosowanie w diagnozie zespołowej 4-cyfrowego Kwestionariusza Waszyngtońskiego, narzędzie to zostało zwalidowane w Polsce w 2012 r. w Śląskim Uniwersytecie Medycznym przez Zespół Badaczy pod kierunkiem prof. dr hab.med Małgorzaty Janas-Kozik. Narzędzie to dokumentuje 4 kluczowe obszary (zaburzenia wzrostu, specyficzne dysmorfie twarzy, zaburzenia OUN, ekspozycję na alkohol) pozwalające na wyodrębnienie różnych podtypów w populacji osób z FASD. Ranga punktowa przyznana w trzeciej kolumnie kodu 4-cyfrowego może zaważyć na ostatecznym rozpoznaniu, szczególnie w przypadku braku pełnych objawów dysmorfii twarzy czy zaburzeń wzrostu pacjenta. Dotyczy to rozpoznania podtypów należących do grupy ARND (ang. alcohol-related neurodevelopmental disorder). Przewodnik 4-cyfrowego Kwestionariusza Diagnostycznego FASD rekomenduje metody psychometryczne oraz instrumenty niepsychometryczne służące do neuropsychologicznego badania rozwoju dziecka. Badający psycholog/neuropsycholog kliniczny musi posiadać także doświadczenie w ocenie stopnia nasilenia tzw. miękkich objawów neurologicznych. CELE WARSZTATU: Podczas warsztatu zostanie przedstawiony Kwestionariusz oraz główne zasady oceny neuropsychologicznej. ODBIORCY: Psycholodzy, psychologowie kliniczni, neuropsycholodzy

Znaczenie wakacyjnej terapii grupowej w kompleksowym leczeniu pacjentów z diagnozą zaburzeń odżywiania w Centrum Neuropsychiatrii Neuromed we Wrocławiu – doświadczenia własne

Celem warsztatu jest zaprezentowanie własnych doświadczeń związanych z prowadzeniem dwutygodniowej, wakacyjnej terapii grupowej dla pacjentów młodzieżowych z rozpoznaniem zaburzeń odżywiania. Chcielibyśmy wspólnie z uczestnikami warsztatu zastanowić się nad znaczeniem oddziaływań grupowych wśród pacjentów z taką diagnozą. Uczestnicy zapoznają się z metodami pracy oraz materiałami pochodzącymi z wytworów pacjentek powstałych w trakcie grupy. Ułatwią one dyskusję i wymianę doświadczeń różnych osób oraz instytucji. Zaprezentowane zostaną też różne techniki pracy, stosowane w naszej placówce. Od 15 lat grupa terapeutyczna jest prowadzona w ramach oddziału dziennego psychiatrycznego dla dzieci i młodzieży. Do grupy kierowani są pacjenci w okresie wczesnej adolescencji, w wieku 13-17 lat z rozpoznaniem zarówno jadłowstrętu psychicznego jak i żarłoczości psychicznej. Praca na grupie w znacznej części oparta jest na strukturach zorganizowanych o formy arteterapii: psychozabawy, psychorysunku, psychodramy oraz elementów psychoedukacji. Techniki pracy pogłębione są o dialog terapeutyczny, klaryfikację, omawianie procesu grupowego. Z naszych doświadczeń wynika, że wakacyjna terapia grupowa umożliwia pogłębienie diagnozy, pracę z zaburzeniami percepcji w obrazie własnego ciała oraz konfrontuje z motywacją do leczenia, a często z jej brakiem. Celem jest uzyskanie refleksji dotyczącej odpowiedzialności za objawy i zachowanie oraz konfrontacja z bezsilnością wobec objawów i poczuciem omnipotencji wobec innych ludzi. Warsztat przeznaczony jest dla osób zainteresowanych tematyką pracy z pacjentem adolescencyjnym z diagnozą zaburzeń odżywiania.

Praca z adolescentem w ujęciu psychodynamicznym

Podczas warsztatu zaprezentowane zostanie rozumienie faz rozwoju okresu adolescencji w ujęciu psychodynamicznym (Peter Blos). Omówione zostaną również podstawowe aspekty pracy psychoterapeutycznej z nastolatkiem i jego rodziną:

- Nawiązywanie kontaktu
- Techniki prowadzenia rozmowy
- Utrzymywanie kontaktu z rodziną nastolatka (trójkąt przeniesieniowo-przeciwprzeniesieniowy)
- Pomieszczanie negatywnych aspektów kontaktu z adolescentem (dewaluacja autorytetu, trudność w utrzymaniu relacji)
- Reagowanie na przejawy patologiczne w zachowaniach (acting out, samouszkodzenia, zachowania antyspołeczne).

Pakiet szkoleniowy promocji zdrowia psychicznego Camille

Pakiet szkoleniowy promocji zdrowia psychicznego Camille. Warsztaty dla pracujących z osobami z doświadczeniem kryzysu psychicznego i ich rodzinami. Warsztat jest zaproszeniem do korzystania z pakietu szkoleniowego przygotowanego w ramach projektu międzynarodowego CAMILLE (Umacnianie zdrowia psychicznego dzieci rodziców z zaburzeniami zdrowia psychicznego poprzez szkolenie profesjonalistów), finansowanego przez Komisję UE (Tabak i wsp., 2016). Przedstawiane materiały składają się z gotowych prezentacji multimedialnych, dokumentów word dotyczących trudności, z jakimi mierzą się osoby chorujące i ich rodziny. Podczas spotkania uczestnicy będą mieli możliwość nie tylko poznać zawartość pakietu szkoleniowego, ale również poznać zasady korzystania z dostępnych online materiałów. Głównym założeniem pakietu szkoleniowego Camille jest lepsze poznanie trudności, z jakimi mierzą się osoby z doświadczeniem kryzysu psychicznego i ich rodziny oraz efektywne metody pomocy. Przedstawione treści są podstawą do działań w ramach promocji zdrowia psychicznego, który jest jednym z zadań psychologów klinicznych (Zabłocka-Żytka, 2017).

« Photolangage » - „ (roz)mowa poprzez fotografie ” - metoda pomocy psychologicznej i pracy terapeutycznej w grupie

Photolangage, to metoda komunikacji, która została stworzona dla grup szkoleniowych. Claudine Vacheret, psychoanalityczka, profesor psychologii i psychopatologii klinicznej zaadaptowała tę metodę do grupowej pracy terapeutycznej, opierając się na psychoanalitycznym modelu pracy z grupą i na modelu teorii psychoanalitycznej. Photolangage, jest to metoda uznana w wielu krajach świata, jest wykorzystywana do pracy z młodzieżą, osobami dorosłymi i osobami w starszym wieku będących w leczeniu szpitalnym i ambulatoryjnym. Metoda jest wykorzystywana także do pracy terapeutycznej z więźniami potrzebującymi pomocy psychologicznej. Photolangage pobudza procesy pracy i transformacji psychicznej poprzez fotografie, która stanowi obiekt przejściowy. Fotografia jest mediatorem ułatwiającym procesy komunikacji w grupie i pozwalającym na transformacje reprezentacji intrapsychoicznej. Celem

warsztatu jest prezentacja tej metody pracy grupowej poprzez mediacje. Warsztat jest propozycja dla psychologów, terapeutów i studentów ostatniego roku psychologii, zainteresowanymi praca z grupa. Warsztat proponuje krótkie wprowadzenie teoretyczne oraz zapoznanie się z tym rodzajem grupy poprzez doświadczenie. Warsztat jest przeznaczony maksymalnie dla 12 uczestników.

Problemy diagnozy różnicowej u dzieci adoptowanych - wpływ traumy wczesnodziecięcej na rozwój dziecka a całościowe zaburzenia rozwoju

Dzieci które są adoptowane przechodzą przez separację od matki biologicznej. W wielu przypadkach separowanie i dalsza opieka zastępcza lub instytucjonalna jest dla tych dzieci wydarzeniem traumatycznym. Warsztat dotyczy problemów różnicowania w diagnozie klinicznej symptomów traumy wczesnodziecięcej a objawów całościowych zaburzeń rozwojowych. W praktyce klinicznej często dzieci z objawami traumy wczesnodziecięcej kwalifikowane są jako dzieci z cechami autyzmu. Właściwe rozróżnienie objawów na etapie diagnozy pozwala zaplanować skuteczniejsze formy pomocy. Szerokie spojrzenie na historię życia dziecka pomaga opisać znaczenie objawów i efektywnie udzielać wsparcia rodzicom adopcyjnym i pomocy dzieciom we wczesnym dzieciństwie i tym samym zapobiegać wtórnym problemom rozwojowym.

Strukturalne, dynamiczne i interpersonalne aspekty diagnozowania zaburzeń osobowości na przykładzie STIPO-R

Strukturyzowany wywiad na temat organizacji osobowości (STIPO-R, Clarkin, Caligor, Stern, Kernberg, 2016) jest półstrukturyzowanym wywiadem klinicznym przeznaczonym do diagnozowania podstawowych obszarów funkcjonowania osobowości z perspektywy teorii relacji z obiektem Kernberga oraz wynikających z niej poziomów patologii osobowości. Narzędzie to zostało stworzone dla celów badawczych oraz diagnostycznych, ze szczególnym uwzględnieniem planowania psychoterapii oraz ewaluacji zmiany zachodzącej u pacjentów. Umożliwia ono ocenę dymensjonalną w takich domenach funkcjonowania jak tożsamość, relacje z obiektem, mechanizmy

obronne, agresja, funkcjonowanie moralne oraz narcyzm. Warsztat ma na celu prezentację fragmentów metody (etap zbierania danych) oraz przećwiczenie oceny uzyskanych wypowiedzi (etap analizy wypowiedzi) pod kątem najbardziej znaczących klinicznie domen funkcjonowania pacjentów z zaburzeniami osobowości. Zaprezentowany sposób myślenia poddamy refleksji z perspektywy współczesnych problemów klinicznej diagnozy zaburzeń osobowości.

Gry psychologiczne w psychoterapii

Twórca analizy transakcyjnej Eric Berne scharakteryzował grę psychologiczną, która pojawia się w komunikacji między ludźmi na dwóch poziomach. Poziom jawny gry to treści wypowiedzi osoby, natomiast poziom ukryty przejawia się w tonie głosu, gestach, mimice i pantomimice oraz „pomiędzy słowami”. Gry są nierozpoznawalne dla osoby grającej i prowadzą do z góry określonego celu. Autor opisał wiele gier psychologicznych (Berne, 1964). Gry psychologiczne są traktowane jako element diagnozy pacjenta oraz jako obszar, na który jest skoncentrowana psychoterapia (Berne, 1966). Obecnie można wyłonić kilka sposobów rozumienia gier psychologicznych. Podczas warsztatu przedstawione zostaną dwa. Pierwszy sposób dotyczy analizy gier życiowych w kontekście osobowości – skryptu pacjenta, a co za tym idzie, jego indywidualnej patologii (Berne, 1966; Erskine, 2010). Drugi zaś, to diagnoza i interwencje wobec gier pojawiających się w relacji terapeutycznej (Hargaden, Sills, 2002). Celami warsztatu są: 1. zapoznanie uczestników z różnymi sposobami analizy gier psychologicznych (analiza formalna, formuła G, trójkąt dramatyczny, analiza symbiozy 2. zaprezentowanie opcji interwencji terapeutycznych w odpowiedzi na grę pacjenta i zaproponowanie uczestnikom warsztatu dyskusji na temat osobistego stylu reagowania na gry psychologiczne

Terapia dzieci i młodzieży w podejściu systemowym

W klasycznych i modernistycznych szkołach systemowych dziecko postrzegane jest jako element systemu rodzinnego, a trudności i problemy dziecka rozumiane są jako wyraz dysfunkcjonalności tego systemu. Dysfunkcjonalność ta może przejawiać się np. we wzorcach komunikacyjnych (Watzlawick, 1966), w strukturze rodziny i jakości granic między podsystemami (Minuchin, 1974), może być też konsekwencją nierozwiązanych przez rodzinę zadań rozwojowych (Haley, 1973). Nowe, postmodernistyczne podejście zakłada, że to klient jest ekspertem, a terapeuta przyjmuje postawę „niewiedzącą” (Anderson i Goolishian, 1992). Terapeuta przestaje tu traktować w sposób dyrektywny dorobek podejść klasycznych i modernistycznych, a jedynie wykorzystuje go jako źródło do stawiania hipotez użytecznych dla klienta (Chrzastowski i de Barbaro, 2011). Przedstawione na warsztacie sposoby pracy należy traktować jako propozycję łączącą podejście postmodernistyczne i podejścia klasyczne w takim sensie, że nadrzędną zasadą regulującą pracę terapeuty jest użyteczność proponowanych klientowi form, technik i wyjaśnień (np. pochodzących z podejścia komunikacyjnego czy strukturalnego).

Cele warsztatu: Głównym celem warsztatu jest zaprezentowanie oraz stworzenie okazji do przećwiczenia sposobów zastosowania niespecyficznych dla podejścia systemowego form pracy z dzieckiem (werbalnej, plastycznej, zabawy, użycia przedmiotów i odgrywania ról) w systemowych technikach, takich jak narracyjne (eksternalizacja, alternatywna opowieść, metafora), skale terapeutyczne, genogram czy pytania cyrkularne. Omówione zostaną również kryteria ustalania formy terapii (terapia indywidualna, rodzinna, konsultacje dla rodziców), a także celu terapii oraz zleceń klienta dla terapeuty. Uczestnicy będą mieli też możliwość ćwiczenia stosowania tych kryteriów na konkretnych przykładach.

Opis odbiorców warsztatu: Warsztat adresowany jest do psychologów i psychoterapeutów (nie tylko systemowych) pracujących terapeutycznie z dziećmi i młodzieżą.

Krótkoterminowa terapia par – proces zdrowienia w uzależnieniu

Zakres tematyczny szkolenia: Warsztat prezentuje program krótkoterminowej terapii par z osobą uzależnioną. Program terapii powstał na zlecenie Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Składa się z trzech etapów:

- Etap konsultacyjno- diagnostyczny. Konsultacja pary: diagnoza problemowa, określenie celów pracy terapeutycznej, uzgodnienie i urealnienie oczekiwań członków rodziny wobec siebie.
 - Etap wprowadzania zmian. Rozmowy motywujące do wprowadzania zmian w oparciu o uzgodnione cele. Analiza gotowości do zmian i wzmacnianie zasobów rodziny i pary. Zmiana wzorców komunikacyjnych. Zdefiniowanie i wprowadzanie zmian.
 - Etap końcowy. Podsumowanie wspólnej pracy i spojrzenie w przyszłość. W czasie warsztatów przewidziane jest nie tylko zapoznanie się z programem ale i ćwiczenie umiejętności pracy z parą.
-

Dynamika i kontenerowanie mechanizmów psychotycznych uaktywniających się w zespołach pracujących z głęboko zaburzonymi pacjentami

Warsztat służy omówieniu i warunków zmiany sytuacji, w której efektem pracy z głęboko zaburzonymi pacjentami, są problemy zespołu leczącego. Pomimo wysokich kompetencji psychoterapeutycznych i zaangażowania w pomoc pacjentom, zespołom leczącym jest trudno zająć się rozumieniem tego, w jaki sposób problemy psychologiczne osób, którym pomagają, wpływają na dynamikę grupy i instytucji jako całości. Uczestnictwo w superwizjach indywidualnych i grupowych wspiera rozumienie tego, co dzieje się w wewnętrznym świecie pacjenta, sporadycznie odnosząc omawiane fenomeny do sytuacji zespołu. W czasie warsztatu chcemy pójść dalej i zająć się sformułowaniem odpowiedzi na pytanie co dzieje się, gdy wewnętrzny świat, z jego pierwotnymi mechanizmami obronnymi, masywnymi projekcjami i rozegraniem pacjentów, wymyka się refleksji i operuje w sferze psychospołecznej: oddziałów, poradni, zespołów terapeutycznych. W programie zajęć:

- przygotowane przez prowadzących case-study
- omówienie procesów wewnętrznych zachodzących w głębszych zaburzeniach

- omówienie dynamiki organizacji, w sytuacji, w której narasta nieświadomy lęk
- praca na doświadczeniu i materiale uczestników.